

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki VIPER – EU-tavaramerkki nro 3 871 101

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 1.12.2016 asiassa R 554/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa mitättömyyssoston ja ensimmäisen valituslautakunnan päätökset ja palauttaa Busbridgen hakemuksen mitättömyyssostolle asianmukaisesti käsiteltäväksi
- kantaja vaatii myös ratkaisua oikeudenkäyntikuluista.

Kanneperusteet

- Valituslautakunta on menetellyt virheellisesti katsoessaan Busbridgen osoittaneen tavaramerkin käytön Yhdistyneessä kuningaskunnassa rekisteröidyn tavaramerkin piiriin kuuluvien tavaroiden (urheiluautot) osalta
- Busbridgen esittämä näyttö on täysin riittämätön osoittamaan, että käyttö olisi ollut "todellista" siten kuin asetuksen N:o 207/2009 57 artiklan 2 ja 3 kohdassa edellytetään.

Kanne 18.2.2017 – Jiangsu Seraphim Solar System v. komissio

(Asia T-110/17)

(2017/C 121/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (Changzhou, Kiina) (edustaja: asianajaja Y. Melin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevassa polkumyynnin ja tukien vastaisessa menettelyssä tarjotun sitoumuksen hyväksymisen vahvistamisesta lopullisten toimenpiteiden soveltamiskauden ajaksi annetun täytäntöönpanopäätöksen 2013/707/EU nojalla hyväksytyn sitoumuksen peruuttamisesta kahden vientiä harjoittavan tuottajan osalta 7.12.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/2146 (EUVL 2016, L 333, s. 4) 2 artiklan siltä osin kuin se koskee kantajaa, sekä
- velvoittamaan komission ja komissiota mahdollisesti tukevat väliintulijat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

Kantajan mukaan komissio rikkoi asetuksen (EU) 2016/1036⁽¹⁾ 8 artiklan 1, 9 ja 10 kohtaa ja 10 artiklan 5 kohtaa ja asetuksen (EU) 2016/1037⁽²⁾ 13 artiklan 1, 9 ja 10 kohtaa ja 16 artiklan 5 kohtaa mitätöidessään sitomuslaskut ja määrätessään tullin kaikille maksuille ikään kuin päteviä sitomuslaskuja ei olisi laadittu ja toimitettu tulliviranomaiselle silloin, kun tavarat ilmoitettiin luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen.

Kantaja väittää kanneperusteessaan, että neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1238/2013⁽³⁾ 3 artiklan 2 kohta ja neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1239/2013⁽⁴⁾ 2 artiklan 2 kohta, joissa annetaan komissiolle toimivalta ilmoittaa sitomuslaskut pätemättömiksi, ovat lainvastaisia.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21).

⁽²⁾ Muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1037 (EUVL 2016, L 176, s. 55).

⁽³⁾ Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen polkumyynnitullin käyttöönnotosta ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 2.12.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1238/2013 (EUVL 2013, L 325, s. 1).

⁽⁴⁾ Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen tasoitustullin käyttöönnotosta 2.12.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1239/2013 (EUVL 2013, L 325, s. 66).

Kanne 20.02.2017 – Spiegel-Verlag Rudolf Augstein ja Sauga v. EKP

(Asia T-116/17)

(2017/C 121/64)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co. KG (Hampuri, Saksa) ja Michael Sauga (Berlin, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Koreng ja T. Feldmann)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan keskuspankin johtokunnan 15.12.2016 päivätyllä kirjeellä tiedoksiantaman päätöksen, jolla hylättiin kantajien pyyntö saada tutustua EKP:n asiakirjoihin ”The impact on government deficit and debt from off-market swaps. The Greek case” (SEC/GovC/X/10/88a) ja ”The Titlos transaction and possible existence of similar transactions impacting on the euro area government debt or deficit levels” (SEC/GovC/X/10/88b)
- velvoittamaan EKP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu päätöksen EKP/2004/3⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen luetelmakohdan virheelliseen tulkintaan.

Kantajat väittävät, että EKP ei ole osoittanut riittävän yksityiskohtaisesti, että kyseessä olevien asiakirjojen paljastaminen olisi vaarantanut sellaisen yleisen edun suojaa, joka koskee Euroopan unionin tai jäsenvaltion finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa.

Kantajat väittävät, että yleiseen etuun kohdistuva vaara, johon EKP vetoaa, ei kuusi vuotta asiakirjojen laatimisen ja niihin liittyvissä olosuhteissa tapahtuneen perustavanlaatuisen muutoksen jälkeen ole enää varteenotettava vaara.